

a silniční. Při vykonávání policie místní vázána jest obec dosavadními zákony a nařízeními. Jednotlivé obory místní policie upraveny pak jsou zvláštními a četnými zákony a nařízeními.

Z toho, že žalovaný úřad odůvodňuje rozhodnutí své výhradně ustanoveními §u 81 praž. obecního řádu, rázu všeobecného a nedovolaující se v tomto směru žádného speciálního ustanovení zákona neb nařízení, nelze usouditi, v jakém oboru místní policie rozhodnutí to bylo vydáno a na jakých okolnostech skutkových je žalovaný úřad založil.

Jelikož takto výrok úřadu neobsahuje nižádného bližšího odůvodnění, nenaznačuje zejména blíže, proč magistrát hlavního města Prahy vydav opatření shora uvedená jednal správně v mezích platících zákonů a nařízení, nepodává výrok ten dostatečného podkladu pro posudek, zda a pokud úřad při svém rozhodnutí držel se v mezích, které zákon při správě policie místní obci ukládá.

Nedostatek tento brání straně hájiti se proti případné nezákonnosti naříkaného rozhodnutí a nedovoluje nejvyššímu správnímu soudu, aby přezkoušel, zda rozhodnutí to je odůvodněno.

V tom spatřovati jest podstatnou vadu řízení, pro niž bylo zrušiti naříkané rozhodnutí dle §u 6, odst. 2 zákona o správním soudě.

Č. 724.

Pozemková reforma: * Státní řád pozemkový nemůže odmítnouti žádost za schválení smlouvy o zcizení části zabraného majetku z důvodu, že smlouva odporuje zákonu ze dne 10. prosince 1918 č. 61 sb. z. a n. o zrušení šlechtictví, titulů a řádů.

(Nález ze dne 21. února 1921 č. 11885/20.)

Věc: Vilém O. v Jevišovicích proti státnímu úřadu pozemkovému v Praze pro neschválení směnné smlouvy o pozemcích.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dne 30. září 1919 zažádal Vilém O., dříve Vilém rytíř O. z P., majitel panství v Jevišovicích, dle zákona ze dne 16. dubna 1919 č. 215 sb. z. a n. u ministerstva zemědělství v Praze za schválení předložené smlouvy, dle níž zaměnil pozemek č. kat. 1623 v Černíně, patřící k jeho velkostatku Jevišovicům, za pozemek č. kat. 717/4 v Jevišovicích, patřící manželům Josefu a Františce P. v Č.

Výnosem státního úřadu pozemkového ze dne 9. září 1920 č. 1402/20-I. byla mu smlouva ta vrácena s doložením, že smlouva odporující zákonu ze dne 10. prosince 1918 č. 61 sb. z. a n. o zrušení šlechtictví, titulů a řádů nemůže býti předmětem úředního schválení.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nejvyšší správní soud takto:

Naříkanému rozhodnutí lze rozuměti jen tak, že jím žalovaný úřad odepřel udělení schválení směnné smlouvě ze dne 29. března 1919 z toho důvodu, že prý odporuje zákonu o zrušení šlechtictví, řádů a titulů.

Tento důvod odmítací jest však naprosto nemístný, neboť otázku, zda předloženou smlouvu o zcizení (směnu) zabraného majetku lze schváliti čili nic, nutno řešiti výhradně na základě předpisů zákona záborového a jiných zákonů na reformu pozemkovou se vztahujících.

Ale i kdyby toho nebylo, nemohl by názor uplatněný v naříkaném rozhodnutí obstáti. Zákon ze dne 10. prosince 1918 č. 61 sb. z. a n. stanoví v § 1, že šlechtictví..... se zrušuje a dokládá v druhém odstavci svém; »Bývalí šlechtici nesmějí užívati svého rodného jména s přídavkem nebo dodatkem vyznačujícím šlechtictví.«

V § 6 zák. ze dne 10. dubna 1920 č. 243 sb. z. a n. pak se prohlašuje za přestupek, užívá-li kdo úmyslně a veřejně šlechtických titulů.... nebo hledí-li takovým způsobem naznačiti své bývalé šlechtictví.

Stěžovatel je na smlouvě, o kterou jde, podepsán jako »Wilhelm O. früher Wilhelm Ritter O. von P.« a jeho podpis je v celém tomto znění také soudně ověřen. V kontextu smlouvy jest jeho jméno takto uvedeno jen v záhlaví a pak v odstavci 2, dle něhož odevzdává manželům P. do vlastnictví a držení svůj pozemek čís. kat. 1623 v Černíně. V odstavci 1. naproti tomu se praví, že manželé Josef a Františka P. odevzdávají Vilému O. do vlastnictví a držení svůj pozemek čís. kat. 717/4 v Jevišovicích a že Vilém O. pozemek ten do svého vlastnictví přejímá. Taktéž v odstavci 9. (intabulační klausule) svoluje se, aby právo vlastnické k čís. kat. 717/4 v Jevišovicích bylo vtěleno pro Viléma O.

Žádost, kterou smlouva směnná byla předložena ministerstvu zemědělství ke schválení, je podepsána rovněž jen »Vilém O.«.

Již těmito podrobnostmi mohl žalovaný úřad býti upozorněn, že postup stěžovatelův, pokud se týče uvádění jména, má patrně své zvláštní příčiny a že stěžovateli nejde o to, uplatniti někdejší svůj predikát šlechtický neoprávněně tak, aby bylo na místě, vyvoditi z toho důsledky.

Stěžovatel vysvětluje ve své stížnosti na nejvyšší správní soud — ponechávám mu k tomu v řízení administrativním nebyla dána dříve příležitost — pohnutky, které ho přiměly k tomu, aby uvedl ve smlouvě směnné také někdejší svůj titul šlechtický. Stalo se prý tak proto, aby nevznikly pochybnosti o totožnosti osoby, která jest v deskách zemských jako vlastník panství jevišovického, tedy i zcizovaného pozemku zapsána, s osobou, která uzavírá smlouvu směnnou. V deskách zemských je prý jako vlastník panství toho do dnes zapsán Vilém rytíř O. z P. a bylo proto nutno, aby doslov smlouvy a podpis na ní byl podle toho upraven, neboť jinak by mohla býti příslušná žádost knihovní za odepsání pozemku č. kat. 1623 zamítnuta.

Žalovaný úřad, ač mu byl opis stížnosti doručen, nepopřel správnost tvrzení stěžovatelova ve příčině obsahu desk zemských, dlužno tudíž tvrzení to pokládati za nesporné. Potom však pozbývá veškeré opory i zamítací důvod naříkaného rozhodnutí, neboť vzhledem k ustanovení §§ 21 a 27, odst. 2 ob. zák. knihovního není pochyby, že postup stěžovatelův byl stavem věci úplně ospravedlněn, ba přímo diktován.

Žalovaný úřad neměl tedy ani formálně příčiny, aby odmítl podrobiti předloženou smlouvu směnnou svému přezkoumání po rozumu zákona záborového. Rozhodnutím jeho byl porušen zákon a slušelo je proto zrušiti.